

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ministeren Bemyndigelse til at foretage de nødvendige Undersøgelser, svarende til dem, som er forudsat i dette Lovforslag, og sagde noget om, at man giver en Lov den ene Dag og ophæver den den anden. Uden i øvrigt at skulle komme ind paa Valutaloven, som jeg synes at den ærede Ordfører i noget for høj Grad beskæftigede sig med, efter at vi for ganske kort Tid siden har haft de nødvendige Debatter om den her i dette høje Ting, vil jeg endnu en Gang erindre om, at det, der er sket gennem § 11, er, at vi har faaet Loven forbedret, saaledes at Handelsministeren nu kan foretage disse Undersøgelser, uden at der behøver at foreligge en skriftlig og velmotiveret Klage, og saaledes at han, hvis han mener, der er Grundlag for at rejse Klage over urimelige Prisdannelser, da kan lade Spørgsmaalet gaa videre til Domstolene. Men det er indlysende, at i det Interval, som maatte blive mellem Valutalovens Vedtagelse og dette Lovforslags Gennemførelse, maatte der ogsaa en Bestemmelse til, og det er lige saa naturligt, at naar denne Bestemmelse i den anden Lov er blevet overflødig efter dette Lovforslags Gennemførelse, saa ophæver man denne Bestemmelse.

Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, som Ordføreren for Venstre fremkom med om Valutalovens Virkninger, dem har vi nu snart hørt saa mange Gange her i Tinget og andre Steder, saa det er ikke nødvendigt at komme ind paa dem. Kun vil jeg bemærke, at der er dog nu gentagne Gange fra Flertallet af den danske Vælgerbefolkning givet Tilslutning til den Politik, som Regeringen har ført, en Politik, hvori Valutareguleringen og de økonomiske Spørgsmaal i høj Grad har været fremtrædende. Og naar Ordføreren for Venstre paastaar, at Valutareguleringen har kun medført Stigning i Arbejdsløsheden, saa er der dog i 1936 beskæftiget 100 000 flere Arbejdere i Haandværk og Industri, end Tilfældet var Aaret forud. Jeg tror, at man i visse Tilfælde i højere Grad skulde hæfte sig ved den virkelige beskæftigelsesmæssige Stigning fremfor alene og ensidigt ved Arbejdsløshedstallet.

I øvrigt erklærede den ærede Ordfører, at han var villig til Forhandling i et kommende Udvalg, og jeg vil gerne sige her med det samme, at ogsaa jeg er villig til en Forhandling om dette Lovforslag, idet jeg dog straks vil bemærke, at jeg maa henstille, at de Hovedprincipper, som er nedlagt i det, bliver fulgt.

Til den ærede Ordfører for Det konser-

vative Folkeparti skal jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører spurgte først, hvorfor Løn- og Arbejdsforhold blev holdt udenfor. Dertil vil jeg gerne bemærke, at de Lønsatser, der fremkommer ved Forhandlinger mellem de to modstaaende Parter, som i høj Grad er afbalanceret gennem deres specielle Interesser, intet har at gøre med de Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg vil i øvrigt henvise til, at hele Spørgsmaalet om Løn- og Arbejdsforhold er legaliseret gennem Lovgivningen og hviler i Organer og Institutioner, som Rigsdagen gennem Lovgivningen har sat sit Stempel paa. Der er altsaa ikke her Tale om ensidige Prisdannelser, men om Løn- og Arbejdsbetingelser, der fremkommer gennem Forhandlinger mellem de to Parter, Forhandlinger, der, hvis ikke de bliver ført til Ende paa en saadan Maade, at Samfundet kan være tjent dermed, kan videreføres til andre Organer, som Samfundet har indstiftet, og den høje Rigsdag har jo mere end een Gang grebet ind i Forholdene i saa Henseende, naar man følte, at visse Samfundsinteresser var truede.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti var ogsaa inde paa, at ifølge den norske Lov kan man skride ind ogsaa imod Prisunderbud. I § 10 i Lovforslaget staar der: „eller kan antages at medføre urimelige Priser“. Urimelelige Priser vil jeg mene ikke alene betyder urimeligt høje Priser, men ogsaa det modsatte. I øvrigt er jeg villig til paa dette Omraade at forhandle, men det er dog ejendommeligt, naar man mener, at Lovforslaget er for vidtgaende, at man da vil gøre det endnu mere vidtgaende, end jeg selv havde turdet fremsætte Forslag om.

At der kun har været seks Klager paa Grundlag af den nugældende Lov, er for mig intet Bevis paa, at der ikke har været betydeligt mere Anledning til at skride ind imod urimelige Prisdannelser. Personlig har jeg den Erfaring, at der i mangfoldige Tilfælde finder ganske urimelige Prisforhøjelser Sted og en ganske urimelig Avanceberegning. Jeg har tidligere sagt det og skal gentage det her ved denne Lejlighed, at der har været erhvervsdrivende hos mig, som har beklaget sig over den Behandling, de var ude for fra Importørernes og andres Side, men naar jeg saa har anmodet dem, om de vilde fremkomme med en skriftlig og motiveret Klage, saaledes at jeg kunde skride ind, saa har man ikke turdet, af Hensyn til de Konsekvenser, det kunde faa for vedkommende, hvis de indgav en saadan Klage.